

Pla Especial d'Interès Natural la Conreria - Sant Mateu - Céllecs

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carretera de Cabrera, 52 1r (Cabrera de Mar, el Maresme). És la seu institucional
Alçada:	362
Coordenades:	
Latitud:	41.52568
Longitud:	2.34063
UTM Est (X):	444989
UTM Nord (Y):	4597325

Classificació

Número de fitxa	08214 - 255
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire:	Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció:	Decret 328/1992, de 14 de desembre Llei 12/1985
Data aprovació:	dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	varis propietaris
Fitxes associades:	
	La Roca d'en Toni
	Turó d'en Rumpons
	Jaciment de Sant Salvador

Menhir de Cal Camat
Rocs d'en Sardinya
Cova d'en Pau
Cova d'en Joan
Cova de la Granota
El Molinot
Turó d'en Xaus
Els Cups
Castell de pedra de Can Boquet
Ca l'Estrany
Can Lloberas del bosc
Ca l'Isidret
Can Tosca
Can Miqueló Vell
Can Ràpia
Can Garrimbau
Cal Vidrier
Can Mamet
Ca l'Arcís
Cal Senyor
Can Valleu
Can Guardiola
Can Boquet
Capella de Sant Salvador
Alzina de la brolla de Ca l'Arcís
Pi de la creu de Can Boquet
Surera de la Molinera
Verneda del Molinot
Verneda de Ca l'Isidret
Castanyeda de Can Tosca
Avellaneda del Torrent de Cal Camat
Verneda del molí de Cuquet
Verneda de Can Miqueló Nou
Alzinar de l'Artiga o del Mal Pas
Alzinar del Torrent de la Font Freda
Albereda del Torrent del molí de Cuquet - Can Valleu
Avellaneda de la Font d'en Mamet
Castanyeda de Can Guardiola
Pineda dels Rocs d'en Boquet
Font Freda
Font d'en Mamet
Font d'en Boquet
Font d'en Dirol
Torrent del molí de Cuquet
Torrent Gili
Torrent Domènech
Tram empedrat del Torrent Domènec
Torrent d'en Bruno
Àmbit de les Ginesteres
Revolt del vent
Forn de Can Boquet

Autoria de la fitxa

Jordi Montlló Bolart

Descripció

La superfície del Parc La Conreria - Sant Mateu - Céllecs dins el terme municipal de Vilassar és de 597,88 Ha. L'espai natural és una clara representació dels sistemes naturals propis del litoral català. Una bona mostra n'és el relleu, amb formacions geològiques extremadament singulars i la seva diversitat de comunitats vegetals. Està dominada per boscos mediterranis de pi pinyoner, pi blanc i alzinars, que alhora alternen amb comunitats identificades amb ambients centreeuropeus, com les rouredes, més predominants als vessants d'obaga i encarades a les comarques del Vallès. També destaquen els boscos pròpiament de riera o ribera, molt més ombrívols amb pollancre, avellaners, àlbers i verns, amb arbusts i herbassars propis d'aquests ambients com el saüc, el llorer, etc. Destaquen les àrees de matolls i herbassars com el fenàs. Altres espècies importants i incloses al catàleg de flora amenaçada de Catalunya i de les quals es pot detectar algun exemplar, és el *Carex grioletti*, que viu en clarianes del bosc humit; l'*Arisarum simorrhinum*, conegut més popularment com fraret, que viu en marges, bosquines i boscos de ribera i l'*Isoetes durieui* o Isòet, que viu en pradells humits amb substrat silici. El parc també disposa d'un catàleg de flora molt extens, amb un total de 67 espècies d'algues, 453 de fongs, 85 de briògits o moltes i hepàtiques, 140 de líquens i 17 tipus de falgueres. Finalment hi ha unes 1.083 espècies de plantes superiors amb flor, moltes d'elles representades al territori de Vilassar. Pel que fa al catàleg de fauna, el PEIN conté una bona representació d'espècies pròpies dels hàbitats mediterranis oberts. En total, s'han detectat 7 espècies d'amfibis i 13 de rèptils, com el llargardaix, la serp verda, l'escurçó, la serp blanca o la sargantana; 212 espècies d'ocells, dels quals 89 nidifiquen al parc amb gran nombre d'exemplars presents a les zones protegides del municipi. Pel que fa als mamífers, se n'han detectat 23 espècies de les quals, cal esmentar, el cabirol (*Capreolus capreolus*), introduït al Montnegre - Corredor ara ja fa anys i que ha anat ocupant progressivament els boscos de la comarca del Maresme; el porc senglar (*Sus scrofa*); la guilla (*Vulpes vulpes*); el toixó (*Meles meles*); el gat mesquer o geneta (*Genetta genetta*); la fagina o gorjablanc (*Martes foina*); la mostela (*Mustela nivalis*); l'eríç comú o fosc (*Erinaceus europaeus*); l'esquirol (*Sciurus vulgaris*); el conill de bosc (*Oryctolagus cuniculus*); la rata cellarda (*Elyomys quercinus*) i diferents tipus de ratpenats, musaranyes i talps. Dels ocells, a més a més d'espècies estivals com l'abellerol, l'oreneta, el falciot, etc, i insectívores com el còlit ros o el botxí o pròpies d'espais més humits com la polla d'aigua, destaquen nombrosos rapinyaires diürns i nocturns com l'àliga marcenca (*Circaetus gallicus*); l'esperver (*Accipiter nisus*), l'astor (*Accipiter gentilis*); l'aligot comú (*Buteo buteo*); el xoriguer comú (*Falco tinnunculus*); l'òliba (*Tyto alba*); el mussol comú (*Ahene noctua*); el gamarús (*Stric aluco*) o el més gros entre els nocturns, el duc (*Bubo bubo*).

Observacions:

El parc és un espai protegit de 7.408, 23 hectàrees, repartides entre el Maresme i el Vallès Oriental. És un dels conjunts granítics més rellevants de Catalunya. És característic de la zona, els sòls sorrencs amb sauló, formats per la meteorització química del granit. El territori acull importants mostres de presència humana des de la prehistòria fins als nostres dies. Un dels conjunts més destacables es troba a la zona de Can Boquet, Cal Senyor. El clima de parc és típicament mediterrani, amb una marcada influència marítima al vessant del Maresme i una tendència més continental al vessant del Vallès. El parc de la Serralada Litoral té un Centre de Documentació amb seu al Museu Arxiu Municipal de Vilassar que funciona des de l'any 1999, on es pot consultar documentació procedent de tots els municipis que configuren el Consorci. També té un punt d'informació al centre neuràlgic del municipi, la Creu de Can Boquet.

Història

L'any 1989, alguns ajuntaments del Vallès Oriental i del Maresme, van començar a unir esforços per afrontar els problemes de pressió demogràfica al territori. El 15 de maig de 1992, aquesta coordinació va donar lloc a la creació del Consorci del Parc de la Serralada Litoral, La Conreria - Sant Mateu - Céllecs. El Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge d'aquest parc s'ha redactat dins del desenvolupament del Pla d'Espais d'Interès Naturals, (PEIN) – decret 328/1992 - el qual va ser redactat en conformitat amb allò que estableix la Llei 12/1985, d'Espais Naturals. La Llei 127/1985,, de 13 de juny, d'Espais Naturals, crea i regula la figura del Pla d'Espais d'Interès Natural, el qual té per objecte la delimitació i l'establiment de les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals, la conservació dels quals ha d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen. Segons aquestes finalitats, s'han de potenciar els usos i les activitats agrícoles, ramaderes, forestals, cinegètiques, d'aqüicultura, de pesca, i de turisme rural, principals fonts de vida de gran part dels habitants d'aquests municipis i s'impulsarà el desenvolupament dels territoris de la zona per tal d'evitar el despoblament rural, i finalment es promouran les activitats descontaminants del medi. El 9 d'abril de 2013, el Govern de la Generalitat va aprovar l'ampliació d'un 57,41% de la superfície del Parc, és a dir, 2.700 hectàrees a les 4.700 inicials. Amb aquesta ampliació, Vilassar, passa a tenir de 448,98 hectàrees inicials a 597,88 hectàrees, suposant això un augment de 148,90 hectàrees.

Bibliografia

AA.VV (2001). Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de la Conreria – Sant Mateu - Céllecs. Inèdit. ANDINO, Hèctor; BADOSA, Enric; CLARABUCH, Oriol; LLEBARIA, Carles (2005). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. Ed. dels autors i col·laboració dels municipis del Maresme, Fundació Territori i Paisatge, Caixa Laietana, Diputació de Barcelona, Museu de Granollers, Parc de la Serralada Litoral, Institut Català d'Ornitologia i Parc del Montnegre i el Corredor. DOGC. Núm. 6.353 - 11/04/2013. Decret 150/2013, de 9 d'abril, pel qual s'aprova la modificació del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat pel Decret 328/1992,, de 14 de desembre, en relació amb l'espai de la Conreria – Sant Mateu – Céllecs. DOMINGO de PEDRO, Marius (2011). Rapinyaries de Catalunya. Núm. 2. Cosetània edicions. GISBERT, Enrique (2014). El paisatge geològic: origen i evolució de les roques de les muntanyes del Maresme, dins revista, L'Atzavara, núm. 23. Pàgs. 5 a 13. Ed. Museu de Mataró. LOIRE, Roser (2001). Conservació de la diversitat biològica al Parc de la Serralada Litoral, dins revista, L'Atzavara, núm. 9. Pàgs. 63 a 70. Ed. Museu de Mataró. LORENZO, Cecília; FERNÁNDEZ, Isaac (2009). Rutes de Patrimoni Arquitectònic. Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. 1ª edició. PARÉS, Eduard (2006). Arbres monumentals de Catalunya, 18 anys. Ed. Generalitat de Catalunya i Departament de Medi Ambient i Habitatge. RIERA, Joan Manel(). Boscós al Maresme, dins revista L'Atzavara, núm. 22. Pàgs. 5 a 14. Ed. Museu de Mataró. TARRUELLA, Xavier (2000). “El projecte de flora amenaçada” per a la preservació de la biodiversitat del Parc de la Serralada Litoral. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt, dins revista IPSA ARCA, núm. 3. Ed. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt.
<http://www.floracatalana.net> <http://www.birdlife.net> <http://iucn.org> <http://www.ornitologia.org>
<http://sioc.cat>

